

ת"פ 37704/06/13 - מדינת ישראל נגד ג' א'

בית משפט השלום בעכו

20 יולי 2015

ת"פ 37704-06 מדינת ישראל נ' א'

לפני כבוד השופט וויליאם חמוד
המאשימה:
מדינת ישראל
נגד
ג' א'
הנאשם:

nocchim:

ב"כ המאשימה - עו"ד סרי אדם הנאשם - נוכח הסנגורים - עו"ד יניב אלון ועו"ד סולומון חי לה, ס. ציבוריים

המתורגמנית - הגברת אליהו ג'נט

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

הנאשם הודה בביצוע עבירה של תקיפה קtiny או חסר ישע, בכך שבין החודשים דצמבר 2011 וינואר 2012 במספר הزادניות היכא את בתו הקטינה ילידת 2007 ובאחד המקרים הוא הצליף בגין באמצעות כל חשל וגרם לה חבלות.

הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון לפיו הסכימו הצדדים לכתב אישום המתוקן וכי במידה יוגש תסקير חיובי, המאשימה תעתר למסר על תנאי ורכיבי ענישה נוספים לפי המלצת שירות המבחן.

שירות המבחן הגיע בסופו של יומ תסקיר סופי שבו המליץ לשקל לא להרשיע את הנאשם, ולהעמידו בצו מבחן כדי למצות הליך טיפול שהסדר עבורה.

תחילה, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם על רקע עקרון ההלימה והנסיבות הקשורות לביצוע העבירה,

עמוד 1

והכל תוך כדי בוחנת הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו. מדובר בעבירה חמורה הפוגעת בשלמות גופו של קורבן העבירה, בכבודו ובביטחונו האישי, חומרה יתרה טמונה בכך כי מדובר בקורבן העבירה שהוא בן משפחתו של עוזה העבירה, קטן שהוא חסר ישות וכן נוכחות נסיבות הביצוע של שימוש בחפצים להכאת הקטינה. גם תוצאות המעשה, מלמדות על החומרה ועל מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים הנ"ל.

יחסתי משקל לכך כי הנאשם תקף את הקטינה במספר הזדמנויות, כך שלא מדובר במקרה בודד. בנסיבות הנ"ל מצאתי כי מתוך הענישה הרואית הוא אסור בפועל לתקופה של 7 חודשים עד 18 חודשים ומאסר על תנאי.

לאחר שנקבע מתחם העונש ההולם, יגוזר בית המשפט את עונשו של הנאשם בטור המתחם, אלא מתקיים שיקול שיקום הצדדים המצדיקים לחזור מהמתחם. שירות המבחן הגיע מספר תסקרים בהן ציין כי הנאשם בן 39 נשוי ומגדל שני קטינים ובתקיר המשלים ציין כי לבני הזוג נולד תינוק לפני מספר חודשים. הנאשם אינו עובד והוא ואשתו רכשו דירה ב**** וכי אף שילובו בהליך שיקומי, יש בו כדי להפחית במידת הסבירות להישנות מעשי העבירה בעתיד. שירות המבחן המליץ בסופו של יומם להעדייף את הפן השיקומי להעמיד את הנאשם בצו מבחן כדי לשלו במרכז לטיפול באיליות המשפחה ב***** וכן המליץ לשקלול אי הרשותו של הנאשם על מנת לא לפגוע באפשריות תעסוקה בעתיד, אשר גם ככה לפי שירות המבחן הם גבולות על רקע נסיבותיו האישיות של הנאשם.

הכל הוא, כי הנאשם שאמנתו הוכחה, יורשע בדיון בהעדר נימוקים מיוחדים ונדרירים הצדיקים להימנע מכך. ההנחה מורה עוד, כי פגיעה בתדמית עצמית של הנאשם, איננה שיקול בעל משקל ניכר הצדיק הימנעות מהרשעה. על בית המשפט לבחון את חומרת העבירה ומידת פגיעתה בערכים המוגנים ועלוי לבחון האם הימנעות מהרשעה, תפגע באינטרס הציבורי שעוניינו הרתעת הנאשם והרבבים. המעשים המיוחסים לנ宴ם חמורים עד מאד עד שלא ניתן להשלים עם תוצאה של הימנעות מהרשעה, שכן הימנעות מהרשעה של הנאשם אשר היכה את בתו הקטינה באמצעות כבל חשמלי, תפגع עמווקות בתכליות ההרתעה.

באשר לפסיקה שהגיע הסניגור, הרי שבת"פ 10-11-21847 מדובר על נאים עובדי ציבור ובית המשפט קבע שם שהרשעתם עלולה לסקן את המשך עיסוקם.

בת"פ 13-08-32698 מדובר על נאשנת שהרשעתה תגרום נזק מיידי של ביטול אשרת השהייה הזמנית בישראל.

בת"פ 13-10-57904 בית המשפט נמנע מהרשעת הנאשם לאור הסיכון כי הרשעה תהסום את הליך איחוד המשפחות שהנאשנת נקטה באותו ימים.

בתיק 1144/09 מדובר בגין נאשנת שהרשעתו עלולה הייתה לפגוע באפשרות שלו בפרויקטם במשרדי החברה וביצוע עבודות עבור משרד הבטיחון.

בתיק 2571/08 בית המשפט נמנע מהרשעה נוכח הסיכון לפגוע בהמשך עיסוקו של הנאשם שהוא משרות בשירות קבוע בצה"ל.

בעניין של הנאשם שבפני, הוגשה המלצה כללית של שירות המבחן שלא מחייבת על פגיעה קונטראקטית בעיסוקו או באפשריות תעסוקה בעתיד. מה גם וה�性ה הסכימה, ובית המשפט יאמץ זאת, לחרוג ממתחם העונש שקבועתי, כר' שהענישה של מאסר על תנאי והעמדה בצו מבחן, נותרת ביטוי הולם לנטיותיו האישיות של הנאשם וקשה להסתגלות כפי שהצהירו הצדדים, ואין לחרוג למלטה מכך, על דרך אי הרשותו של הנאשם בדין.

סוף דבר

אני מרשים את הנאשם בביצוע העבירה וכן אותו לעונשים הבאים:

* מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו על עבירות אלימות מסווג פשוט, ווירושע עליה.

* אני מעמיד את הנאשם לצו מבחן לתקופה של שנה מהיום.

בית המשפט מסביר לנאשם את התוצאות של הפרת הצו ואת חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן.

* זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודיע היום ד' אב תשע"ה,
20/07/2015 במעמד הנוכחים.
ויליאם חמץ, שופט

ד. רוטפלד